

متن کامل مناجاة الخائفين

به همراه ترجمه فارسی

مناجات بیمناکان - مناجات سوم از مناجات خمس عشره

روایت شده از

حضرت امام علی بن الحسین زین العابدین (علیه السلام)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَهِي أَ تَرَكَ بَعْدَ الْإِيمَانِ بِكَ تُعَذِّبُنِي؟!

پروردگارم، آیا چنین می بینی که پس از ایمانم به تو، مرا عذاب کنی؟

أَمْ بَعْدَ حُبِّي إِيَّاكَ تُبْعِدُنِي؟!

یا پس از عشقم به تو، از خود دور گردانی؟

أَمْ مَعَ رَجَائِي لِرَحْمَتِكَ وَصَفْحِكَ تَحْرِمُنِي؟

یا با وجود امیدم به رحمت و چشم پوشی ات، محروم سازی؟

!أَمْ مَعَ اسْتِجَارَتِي بِعَفْوِكَ تُسَلِّمُنِي؟!

یا با وجود پناه جویی ام به عفو تو رها می کنی؟

حَاشَا لَوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُخَيِّبَنِي

حاشا به بزرگواری ات که ناامیدم گردانی

لَيْتَ شِعْرِي أَلِلشَّقَاءِ وَلَدَتْنِي أُمِّي؟!

کاش می دانستم آیا مادرم مرا برای بدبختی به دنیا آورد؟

أَمْ لِلْعَنَاءِ رَبَّنِي؟!

یا برای رنج و سختی پروراند؟

فَلَيْتَهَا لَمْ تَلِدْنِي وَلَمْ تُرَبِّبِي

که [اگر چنین است] کاش مرا نزاده و پرورش نداده بود

وَلَيْتَنِي عَلِمْتُ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ جَعَلْتَنِي؟

و ای کاش می دانستم که آیا مرا از اهل سعادت قرار داده ای؟

وَبِقُرْبِكَ وَجِوَارِكَ خَصَصْتَنِي؟

و به قرب و نزدیکی ات مخصوص گردانیده ای؟

فَتَقَرَّرَ بِذَلِكَ عَيْنِي وَتَطْمَئِنُّ لَهُ نَفْسِي

تا دیده ام به آن روشن می شد و خاطر ام آرام می گردید

إِلَهِي هَلْ تُسَوِّدُ وُجُوهًا خَرَّتْ سَاجِدَةً لِعَظَمَتِكَ؟!

خدای من، آیا صورت هایی را که در برابر عظمتت به سجده افتاده اند، سیاه می گردانی؟!

أَوْ تُخْرِسُ أَلْسِنَةً نَطَقَتْ بِالثَّنَاءِ عَلَى مَجْدِكَ وَجَلَالَتِكَ؟!

و یا زبان هایی را که تو را بر بزرگی و جلالتت ستوده اند، لال می نمایی؟

أَوْ تَطْبِعُ عَلَى قُلُوبٍ انطَوَتْ عَلَى مَحَبَّتِكَ؟!

و یا بر دل هایی که به محبتت گره خورده اند، مهر می زنی؟

أَوْ تُصِمُّ أَسْمَاعًا تَلَدَّتْ بِسَمَاعِ ذِكْرِكَ فِي إِرَادَتِكَ؟!

و یا گوش هایی را که در طلبت، با شنیدن ذکر تو لذت برده اند، ناشنوا می کنی؟!

أَوْ تَغُلُّ أَكْفَأَ رَفَعْتَهَا الْأَمَالَ إِلَيْكَ رَجَاءَ رَأْفَتِكَ؟!

و یا دست‌هایی را که آرزوها، آن‌ها را به سویت بلند کرده، با زنجیر می‌بندی؟!

أَوْ تُعَاقِبُ أَبْدَانًا عَمِلَتْ بِطَاعَتِكَ حَتَّى نَحَلْتُمْ فِي مُجَاهَدَتِكُمْ؟!

و یا بدن‌هایی را که در طاعتت کوشیده، تا جایی که در این راه لاغر شده‌اند، عقوبت می‌کنی؟!

أَوْ تُعَذِّبُ أَرْجُلًا سَعَتْ فِي عِبَادَتِكَ؟!

و یا پاهایی را که در راه عبادتت کوشیده‌اند، عذاب می‌نمایی؟!

إِلَهِي لَا تُغْلِقْ عَلَيَّ مُوَحِّدِكَ أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

معبود من، درهای رحمتت را به روی یکتاپرستان خود نبند

وَلَا تُحَجِّبْ مُشْتَأَقِيكَ عَنِ النَّظَرِ إِلَى جَمِيلِ رُؤْيَتِكَ

و مشتاقانت را از دیدن جمال دیدارت محروم نکن

إِلَهِي نَفْسٌ أَعَزَّتْهَا بِتَوْحِيدِكَ كَيْفَ تُدَلِّهَا بِمَهَانَةِ هِجْرَانِكَ؟

خدایا، جانی را که با توحیدت عزت بخشیدی، چگونه با ذلت هجرانت خوارش گردانی؟!

وَضَمِيرٌ أُنْعَدُّ عَلَى مَوَدَّتِكَ كَيْفَ تُحْرِفُهُ بِحَرَارَةِ نِيرَانِكَ؟

و نهادی که بر محبت بسته شده، چگونه با حرارت آتش می‌سوزانی؟!

إِلَهِي أَجْرَنِي مِنَ أَلِيمِ غَضَبِكَ وَعَظِيمِ سَخَطِكَ

پروردگارا، از غضب دردناک و خشم عظیم خود پناهم ده

يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ

ای بسیارمهربان و ای بسیار لطف‌کننده پُرْمَنَّتْ

يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ

ای دارای رحمت خاص و رحمت شامل

يَا جَبَّارُ يَا قَهَّارُ

ای سلطان توانا و ای [خداوند] چیره

يَا غَفَّارُ يَا سَنَّارُ

ای آمرزنده و ای پرده‌پوش

نَجِّنِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ

به رحمت خویش مرا از عذاب آتش رهایی ببخش

وَفَضِيحَةِ الْعَارِ

و از رسوایی زشتی نجات ده

إِذَا امْتَأَرَ الْأَخْيَارَ مِنَ الْأَشْرَارِ

آن‌گاه که نیکان از بدان جدا شوند

وَحَالَتِ الْأَحْوَالُ وَهَالَتْ الْأَهْوَالُ

و حالت‌ها دگرگون شود و ترس‌ها چیره گردد

وَقَرَّبَ الْمُحْسِنُونَ وَبَعَدَ الْمُسِيئُونَ

و نیکوکاران به قُرب [خداوند] رسند و بدکاران دور شوند

﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾

﴿و هر نفسی آنچه را [از خوبی و بدی] کسب نموده، به طور کامل دریافت خواهد کرد و ایشان مورد

ستم قرار نمی گیرند﴾